

മസ്ലിം സ്ത്രീകളും വിദ്യാഭ്യാസവും

പി. കെ. ഉമ്മ, ഫറോക്ക്

വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടും, പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടും ലോകത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം അർഹിച്ചിരുന്ന എത്രയോ നാരിമാണിടം ഉസ്ലാമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന്, ഉസ്ലാമിലെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഉസ്ലാമിന്റെ ആരംഭം മുതൽ പൗരസ്ത്യദേശത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ശക്തി നഷ്ടമായിപ്പോകുന്നതുവരെ മസ്ലിം സ്ത്രീകളെല്ലാം ഇന്നത്തേതിലും മഹത്തായ ഒരന്തസ്സിലായിരുന്നു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. ഖലീഫ് ഹുനൈൻ അൽ-ഷിരിന്റെ പട്ടമഹിഷിയായിരുന്ന സുബൈദാ എന്ന മഹിളാമണി അക്കാലത്തുള്ള സ്ത്രീകളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും വീട്ടുപിടിയായിരുന്നു. അവർ തന്റെ വിശേഷഗുണങ്ങൾകൊണ്ടും, വിവിധകലകളിലുള്ള പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടും വലിയ ശ്രേയസ്സു സമ്പാദിച്ചതിനു ശേഷമാണ് നിയന്ത്രണമുണ്ടായത്. മദീനാവാസിയായ ഫറൂഖ് എന്ന മഹാപുത്രൻ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന മഹൽ ഒരു വലിയ നിയമപണ്ഡിതനായതിനു കർണഭൂത അവരുടെ മാതാവായ ഉമ്മൈദായാണ്. അലി (റ) യുടെ പുത്രനായ ഇബ്രാഹിം (റ) പേർഷ്യയിലെ സസാനിയ രാജകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട യസൂർദിന്റെ മകളായ സുഹ്റബി എന്ന സ്ത്രീയെയാണ് വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ സ്ത്രീരത്തിനു വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം നൈപുണ്യം സിദ്ധിച്ചിരുന്നതുമൂലം വിവാഹാനന്തരം, വൈദികന്മാരോടും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ അവർ പ്രത്യേകം പ്രതിപത്തി കാണിച്ചു. പൊതുവായി പറയുന്നതായാൽ നെബി (സ. അ.)യുടെ വംശത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാ സ്ത്രീകളും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും നാഗരികതയിലും പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിച്ചവനായിരുന്നു. ഖലീഫ് ഹുനൈൻ ഭാഷ്യയായ ബുറാനും, ഖലീഫയുടെ സഹോദരിയായ ഉമ്മൽ ഹബീബും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഏറ്റവും കീർത്തിസമ്പാദിച്ചവരായിരുന്നു. ഫിജറ 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫഖറന്നീസ (അഭിമാനവനിത) എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ഷൈഖാസുദാ എന്ന നാരിമാണി ബശാരിലുള്ള വലിയ പള്ളിയിൽ കൂടിയിരുന്ന ആ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചു വ്യാകരണം, സാഹിത്യം, കാവ്യം ആദിയായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസംഗം ചെയ്തിരുന്നു. അക്കാലത്തു വിശ്രാന്തരായി ശോഭിച്ചിരുന്ന ഉലമാക്കളിൽ (പണ്ഡിതന്മാരിൽ) ഉൾപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു ഈ സ്ത്രീരണം. ദാത്തുൽ-ഹിമ്മാ എന്ന സ്ത്രീ അനേകം യുദ്ധങ്ങളിൽ ചേർന്നു വിശ്രാന്തരായ പല രണശൂരന്മാരോടും എതിർത്തു യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അറബ് രാജ്യത്തു അവതരിച്ചിരുന്ന നെബി (സ. അ.) യാൽ സമ്പാദിച്ച മായ പരിഷ്കാരമൂലം സ്ത്രീകളുടെ അന്തസ്സ് അധികം ഉയന്നിട്ടുണ്ടെന്നു നിഷ്പന്നബുലികളായ ഇതരസമുദായക്കാർപോലും സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു പരമാർത്ഥമാകുന്നു.

എന്നാൽ ഇന്നു മസ്ലിം സ്ത്രീകളെ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടും അബലകളും ആയി ജീവിക്കുന്നവരായിപ്പോയി. ഇടയാക്കിയതും, ഉസ്ലാമികനിയമശേഷമല്ല. നേരേമറിച്ചു മതപരമായ പഠനത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കുള്ള അജ്ഞതയും, പുച്ഛം മസ്ലിം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവില്ലായ്മയുമാണ്. ഒരു ജാതിക്കാരനും, ഒരു ദേശക്കാരനും വേണ്ടു, സ്ത്രീകളെ ശാപമായും പിശാചുക്കളായും കരുതിപ്പോരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു ചെയ്തിരുന്ന കാലത്ത്, അതേ 13 ശതകത്തിൽ മുമ്പ് പരിശുദ്ധത്വമായ മഹമ്മദ് നെബി (സ. അ.) യാൽ പ്രബുദ്ധമായ ഉസ്ലാമിനെ ഒരു മാത്ര

മാണ് സ്ത്രീകളുടെ ന്യായമായ അവകാശത്തിനായി സമരം ചെയ്തത് എന്നു വരുമ്പോൾ ഇന്നു സ്ത്രീലോകത്തു കാണുന്ന സർവ്വജനവിരുദ്ധതയും ഉന്മേഷപ്രകടനത്തിന്റെയും ഉറവിടം ഏതാണെന്നു ആർക്കും മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. കേരള മസ്ലിം സ്ത്രീകളുടെ ഇന്നത്തെ അധഃപതനത്തിൽനിന്നു അവർ അല്പം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ചുരുക്കം ചിലർ കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനു ഒരു നില കല്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്ന പുരോഹിതന്മാർതന്നെ സ്ത്രീകളെ അടുക്കളയിൽനിന്നു കോലായിലേക്കു വരുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യംപോലും അനുവദിക്കുകയോവട്ടെ, വട്ടികളുടെയും കുട്ടികളുടെയും ഭരണകർമ്മങ്ങളെ നിലയിൽനിന്നു വല്ല മാറ്റവും വരുത്തുകയോവട്ടെ, ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവതികളും അജ്ഞാതരും വെറും സന്താനോൽപദനോപകരണങ്ങളായി അടുക്കളകളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന സ്ത്രീകളുടെ ദുഃഖകരമായ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന ആരുടെ ഹൃദയമാണ് വെന്തുനീറുന്നത്? റെയിൽ വെവണ്ടിയിൽ ടി-ഓക്സസ് യാത്രക്കാർ അനേകം വിഭജന കയ്യുപ്പാടുകളെ കണ്ടറിവാൻ മഹാത്മജി ടി-ഓക്സസ് വണ്ടിയിൽതന്നെ യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടു എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിട്ടുണ്ട്! സംസാരിക്കുവാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ദുഃഖങ്ങളുടെ സംരക്ഷണാർത്ഥം എത്ര സൗസൈറികളാണ് ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിതങ്ങളായിട്ടുള്ളത്. സാധുഗുണങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന കുറ്റത്തിനു എത്ര ജനങ്ങളെയാണ് നിയമാനുസരണം ഗവർണ്മെന്റു ശിക്ഷിച്ചുവീട്ടുന്നതും? ഒരു യൂറോപ്യന്റെ നായ വല്ല വണ്ടി അപകടത്തിലോ മറ്റോ പെട്ടു ചാകുകയാണെങ്കിൽ എത്രയോ ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യൻപത്രങ്ങൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു മുറവിളിക്കുവാനുണ്ടാകും. എന്നാൽ ഓരോ മസ്ലിം ഗൃഹങ്ങളിലും ഇന്നു ബന്ധനസ്ഥകളായിരിക്കുന്ന സാധുസ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം അവർ അജ്ഞാനത്താൽ അനുഭവിച്ചു വരുന്ന ദുരിതങ്ങളെയും കയ്യുപ്പാടുകളെയും പരിഹരിക്കുവാൻ ഒരു മസ്ലിംനേതാവെങ്കിലും ഇന്നു പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ? അന്തഃപുരത്തിൽ അടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മസ്ലിംസമുദായത്തിന്റെ അർദ്ധഭാഗമായ സ്ത്രീസമുദായത്തെ അജ്ഞാനാധികാരത്തിൽനിന്നും, വിമുക്തരാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കാതെ സമുദായസേവകന്മാരാണെന്നു സ്വയം അഭിമാനിക്കുകയും കൊട്ടിഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു ഓർക്കുമ്പോൾ ആർക്കാണ് അത്തരം തോന്നാത്തത്? ഇത്തരം ദുരഭിമാനം സമുദായഭിവൃദ്ധിക്കു എത്രത്തോളം ദോഷകരമാണെന്നുള്ളത് അവർതന്നെ ചിന്തിച്ചുനോക്കട്ടെ. മസ്ലിംസമുദായത്തിൽ ഭാവിപൗരന്മാരായിരിക്കേണ്ടുന്ന ഇന്നത്തെ സന്താനസന്തതികളുടെ ശാരീരികവും, സാമ്പത്തികവും, വിദ്യാഭ്യാസപരമായ സകലവിധ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും ഒന്നാമതായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും മാതാക്കളായ സ്ത്രീകളിലാണെന്നുള്ള യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി ഉറച്ചു മനസ്ഥിതിയോടും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയോടുംകൂടി രംഗപ്രവേശനം ചെയ്യാത്ത ഒരൊറ്റ വ്യക്തിക്കുപോലും, യാതൊരു വിധയും നിലയും സ്ത്രീലോകം കല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതല്ല. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മതദൃഷ്ടി നിർബന്ധിതരല്ലാത്ത ഇതരമതസ്ഥർ അവരുടെ സ്ത്രീകളെ വിദ്യാലയകളിലേക്കു സമുദായികബലത്തെ പുച്ഛാധികം ബലപ്പെടുത്തിവരുന്നു. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു നിർബന്ധിതരായ മസ്ലിമിങ്ങുമാണ് അവരുടെ സ്ത്രീകളെ വിദ്യാ

വിഹിനകളാക്കി സമുദായത്തെ അധഃപതിപ്പിച്ചു വരുന്നത്.

മസ്ലിംസമുദായത്തിൽ പുരുഷന്മാർ ഈ സ്ത്രീകളോടു കാണിക്കുന്ന നിട്ടയവും, ദുശ്ചിന്തയുമായ പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റി ഹൃദയമുള്ളവരാൽ കിലും ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ? പുരുഷന്മാർ അവരുടെ പെൺകുട്ടികളെ ആക്കുകിലും വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തെ ലക്ഷ്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതും, രോഗിയോ, ദുഃഖിതയോ, ആരായാലും വേണ്ടതില്ലാത്ത പണമെടുത്തോടിച്ചു അവരുടെ മാനസ്സന്തതികളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്മൂലം നിരന്തരദുഃഖമനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു ഏതു സ്ത്രീകളാണ് അവരുടെ മഹനീയജീവിതത്തെ പാഴാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്നും, ഇന്നും ഇതേപ്രകാരത്തിൽ പാഴാക്കുന്നതെന്നും ഉള്ള പരമാർത്ഥം അറിയപ്പെടുന്നതായാൽ സമുദായത്തിന്റെ ഏകദേശമായ അധഃപതനത്തിനും നാശത്തിനും ബുദ്ധിശൂന്യവും, വിവേകരഹിതവും ആയ പ്രവൃത്തികളാണ് കാരണങ്ങളെന്നു കാണാം. മസ്ലിം സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നു അല്പം കിലും ഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്തരം തടസ്സങ്ങളിൽനിന്നു എടുപ്പത്തിൽ സ്ത്രീകൾ കടന്നുവരുമായിരുന്നു.

ഉദ്ദേശം മൂന്നു കോടിയിൽപരം സ്ത്രീകൾ ഉള്ള ഒരു ഭരണകന്മാരാൽ ഇത്തരം ദുസ്സഹായം അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്. അവർ മതമെന്താണെന്നോ, മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്താണെന്നോ ലോകവും ലോകനടവടികളും എന്താണെന്നോ അശേഷം ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. ഇവർ പകൽ വന്നു നെട്ടെല്ലു മുറിയെ പണിയെടുത്തു വെട്ടുകാലങ്ങളിൽ അല്പ സുഖസല്ലാപം അനുഭവിക്കുന്നതാണ് തങ്ങളുടെ ജീവിതോദ്ദേശം എന്തെന്തിപ്പോരെന്നു. നിർഭാഗ്യവതികളായ ഇത്തരം സ്ത്രീകളുടെ സന്താനങ്ങൾ പ്രകൃത്യാ അജ്ഞാതകളും, ആഭാസികളുമായിത്തീരുന്നതിൽ അഭിമാനിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഇങ്ങനെയൊരു ഭ്രാന്തരകന്ന സന്താനങ്ങളുടെ ആധിക്യം അനുഭവിക്കുന്നവരാണ് ഇന്നു സമുദായത്തിൽ ദരിദ്രരും ഭിക്ഷുക്കളും ദൈനംദിനം വലിച്ചുവരുന്നതും. പുരുഷന്മാർക്കു നവജീവനായ സ്ത്രീലോകത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസവും, സംസ്കാരവും നൽകാൻ ഉത്തോളം സമുദായത്തിനും രാജ്യത്തിനും ഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു ത്രമല്ല സമുദായനായകന്മാരുടെ പ്രവൃത്തി വിഫലമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്നു കേരളത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസവുമായ മസ്ലിം പുരുഷന്മാരേക്കാൾ എത്രയധികം അഭ്യസ്തവിദ്യകളായ ഹിന്ദുസംസ്കാരങ്ങളെന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ അറിയുന്നതാണ്. ഇതരസമുദായത്തിലുള്ളവർ, പുരുഷന്മാരും സാധുക്കളുംബമായിരുന്നാലും ശരി, വിദ്യാഭ്യാസത്താൽ ആനന്ദത്തിലും സുഖത്തിലും റാടുനതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. നേരെ മറ്റു സാധുക്കളായ മസ്ലിംകുടുംബങ്ങളിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ടാകും, വഴക്കുകളും, അനാധാരികളാകുന്നതും ദരിദ്രദേവത ഒരു നിലയിൽ അവിടം വിട്ടുമാറില്ല. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റി പുരുഷന്മാർക്കറിയാതെത്തന്നെ യഥാർത്ഥമായി മസ്ലിം സമുദായം പുച്ഛാധികം അധഃപതിക്കുന്നതും സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു എതിർവാദം ചെയ്യുന്ന പുരുഷന്മാർ ഈ അജ്ഞാനികളും അബലമായ സ്ത്രീകളെ എങ്ങനെയെ പരിശുദ്ധിപ്പോകുന്നുവെന്ന് കണ്ടറിയാൻനിൽക്കുന്നവരാണ്.